Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dum aduirtuntur maximas pcomissa minora transitur.

XII. Sequitur. Ossa eius sicut fistulę eris. Quid possa uehemoth istius. nisi consilia designantur. Nam sicut inossib' positio corporis ruburq; subsistit. ita infraudulentis consiliis. tota se eius malicia erigit. Neq; enim ui quępiā pmitt. sed callidtate pestifire psuasionis interficit. Et rursum. sicut ossa quę irrigant medullas confortant. ita eius consilia. p spirtualis naturę potentiā infusa ingenii subtilitas. roborat. Hoc uero testiculi eius abossibus idest sugestionis aconsiliis distant. quod pillos apte noxia ingerit. phęc autē quasi erbono consulens. adculpā trahit. pillos pugnando supat. phęc uelut consulendo supplantat. Vnde & bene eius ossa. idest hęc eadem ēsilia eris fistulis comparant. Eris quippe fistulę sonoris aptari cantibus solent. quę admotę auribus. du blandu carmen subtiliter concinunt. interiora mentis inexteriora delectationis trahunt. & dum dulce est quod aurib' sonant uirilitatē cordis inuoluptatis fluxu debilitant. Cumq; audtus addelectationē trahtur. sensus abstatu suę fortitudinis eneruatur. Ita quoq; astuta eius consilia. dum quasi blanda puisione consuluntur. cor aforti intentione puertunt. & du dulcia resonant. ad noxia inclinant.

Quasi ergo eris. sunt fistulę. quę dum libenter. audiunt. abinterna intentione animū inexterioris utę. delectatione deciunt. Hoc enim uehemoth. iste magno opere adexequendā deceptionē satagit. ut dum puersitatis suę consiliū quasi utile sit ostendit. suauit ualeat sonare quod dicit. quatenus & ostensa utilitate mentē mulceat. & absconsa iniquitate corrumpat. Quę aptius incunctis ostendimus. si pauca breuiter consiliq; eius argumenta pandamus. Ecce enī